

Da jeg overvejede om jeg ville stille op til at være elevrådsformand, var jeg i tvivl - jeg ville gerne hjælpe med at få elevernes stemmer frem, men samtidig var det en ting der skræmte mig utroligt meget: nemlig denne tale.

Jeg har overvejet om jeg skulle give en masse gode råd i denne tale, men jeg ved lige så lidt som jer hvad fremtiden bringer, så det må vi finde ud af sammen. Det jeg ved er, at jeg ser frem til at se jer til alle de gode arrangementer fremover.

Det bliver anderledes at komme væk fra den trygge hverdag her på Herluf. Vi skal alle sammen ud til vidt forskellige ting. Nogle skal ud og rejse, nogle skal arbejde, nogle i Forsvaret, og andre direkte på uddannelse. Det bliver en anden hverdag, hvor vi ikke dagligt ser hinanden, og det skal man nok vænne sig til og det er en af de ting, jeg kommer til at savne meget.

Men vi tager alle de gode ting med herfra. Vi tager vores gode fællesskab, venskaber, vores evne til at respektere hinandens forskelligheder og en masse god viden fra alle de dygtige lærere med ud i verden. Og savnet gør at det bliver endnu hyggeligere, når vi mødes igen til diverse arrangementer, små som store, bland andet til Trolle- og rusfest.

For cirka tre år siden, stod vi alle sammen klar til at starte et nyt kapitel, nemlig vores gymnasietid. Nogle kom fra grundskolen og kendte stedet, andre var helt nye. Det var jeg. For mange var det også første gang, man ikke skulle bo hjemme. Men fælles for os alle var, at vi ikke vidste, hvad de næste tre år i gymnasiet ville bringe, og der er sket meget. Jeg var selv nervøs første gang jeg var her (jeg skulle til åbent hus). Da vi kørte ned over broen og så hvordan Klosterbygningen tonede frem bag lindetræerne (ligesom End lyser Skovklostrets mure) kunne man se at det var et særligt sted. Det er stadig et af mine yndlingssyn.

Og ved I hvad? Jeg er stolt af at blive student fra Herlufsholm. Men hvad betyder det egentlig – at være stolt? For nylig slog jeg det op i den danske ordbog. Det betyder at være glad for og tilfreds med en bedrift. Og det passer meget godt, synes jeg. For det at have gået på Herluf i 3 år (eller mere for nogle af jer) er en bedrift – på både det faglige og det sociale plan. Så - først og fremmest vil jeg sige, at jeg er stolt over at have gået på en skole med så dygtige lærere. Vi er dybt taknemmelig for de fantastiske lærere, vi har haft gennem de tre år. De har lagt tid, engagement og hjerte i at give os den bedst mulige undervisning og i at forberede os på vores videre færd og givet os dannelse med. Lad os allesammen lige give dem en stor tak med et klap!

Noget andet, jeg også er stolt af eller faktisk bare helt vildt glad for det er fællesskabet. Det fællesskab, vi har haft, og som vi stadig har her på årgangen. Det er noget særligt. For nylig havde vi jubilæumstævne, og det mindede mig om sidste år, da vi alle hjalp til. Det var helt fantastisk at gå rundt og høre alle de tidligere elever fortælle om deres tid på Herluf. De kommer år efter år fordi skolen betyder noget – og det er sjovt at tænke på at det er os om 5 år. Fællesskabet har dog ikke være på bekostning af den enkelte – det har også været en årgang med plads. Plads til forskellighed. Plads til bare at være den, man er.

En anden ting, vi kan være stolte af ved Herluf, er skolens fantastiske fritidsprogram. Der er så mange muligheder for at dyrke sport, lave kreative ting og lære noget nyt: jeg tror helt ærligt, det er svært at finde noget, man **ikke** kan lave her. Og dér skylder vi især Normann og resten af fritidskontoret en kæmpe tak. Jeg husker især madlavningstimerne i 2.g, hvor vi stod en gruppe og lavede mad sammen *med Pia*– det var smadderhyggeligt. Og det fører mig videre til noget andet, vi også godt kan være stolte af – eller helt vildt taknemmelige for : nemlig skolens køkken. Køkkenet gør et helt fantastisk stykke arbejde. Der står lækker mad klar til os tre gange om dagen - det tror jeg vi kommer til at savne når vi sidder på uni og selv og skal lave mad på en SU. Og det er ikke bare maden, det er fællesskabet om måltiderne, der er noget særligt ved Herluf. Så – hermed også en stor Tak til Køkkenet – og også rengøring og de blå mænd. Det er jer der får hverdagen til hænge sammen for os elever, sørger for der er pænt og rent, laver den lækre mad og passer på de smukke historiske omgivelser vi har vores hverdag i. Så Tusinde Tak for jer!

Det internationale er også en del af Herluf. Mange af os har været ude i verden med skolen på studieture, Round Square-konferencer eller udvekslinger – Vi har været på mange Europæiske destinationer, USA og Australien, men også steder som Colombia, Kenya og Vietnam. Nogle har endda lavet frivilligt arbejde i andre lande og bidraget til samfund og kulturer, som er anderledes end vores. Og det er jo også en del af Herluf, det med at hjælpe hinanden og være noget for andre. Vi gør noget ekstra for andre og det kan vi virkelig være stolte af. Jeg tror personligt at disse ture er noget af det der giver nye perspektiver - det med at rejse ud i verden udvikler os og giver os nogle unikke oplevelser. Og så er det hyggeligt og sjovt at være sammen på den måde. Måske er det noget af det vi vil huske allerbedst.

Og så er der en anden ting, der er helt specielt ved Herluf: vores cafeer og baller. Og dem har vi heldigvis haft mange af. Lige fra vores Forårsbal i 1.g, til Komedi ballet efter High School Musical i 2g, og til sidst Lanciers ved Trolleballet – jeg ved at de vækker gode minder i os alle sammen. For ikke at glemme alle efterfesterne på gårdene. På skygningen var det ofte med Thomas Helmig, ABBA og hvad vi nu ellers har hørt. Det kommer jeg til at savne. I den forbindelse jeg vil også gerne sige en stor tak til alle sovesalslærerne. Det er jer, der har gjort det her sted til et hjem. Tak til jer, fordi I har gjort det hyggeligt og rart at bo her. I har altid været klar til at hjælpe og snakke – både om de store og de små ting. I har båret over med os og nok også grinet lidt, når vi er kommet alt for fulde tilbage fra ballerne og gerne ville fortsætte festen på gården, hvilket vi jo heldigvis tit fik lov til. Så det vil jeg sige en stor tak for – især til Karsten, på vegne af Skyg-drengene, for alle de gode efterfester.

Nu står vi så her, tre år senere med en masse gode venner, minder og oplevelser rigere. Vi har været igennem meget sammen. Og hold op, hvor er tiden gået hurtigt. Det føles som i går, at vi stod oppe i festsalen og prøvede de hvide bukser og nederdele og glædede os til 3.g og fugleskydningen. Og lige pludselig var vi til Laki. Og nu sidder vi her med huer på og klar til vognturen og alle studentergilderne.

Hvis jeg alligevel, efter alt det her – skulle driste mig selv til at give et godt råd – så skulle det være det jeg giver mig selv dagligt. Jeg ønsker for jer alle, at I vil overveje hvad der gør jer glade, hvad vil gøre at I glæder jer til hver dag – og hvad vil få jer til at smile. Og det kan godt være, vi lige nu ikke ved, hvad det er vi brænder for men det gør ikke noget. Vi har god tid til at finde ud af det.

Vi må bare være os selv. Vi skal ikke tænke så meget over, hvad alle andre går og synes... Det er bare med at hoppe ud i noget, mærke efter og være ærlig over for sig selv. Så kan vi løse udfordringerne hen ad vejen. Og det kan vi takket være vores forældre, vores lærere og den ballast vi har fået med fra Herluf. Det var mit eneste gode råd – og igen, jeg glæder mig til at møde jer alle i fremtiden og opdage hvad har kaldt på jer.

Så husk nu, at nyde omgivelserne og mærke den særlige stemning, inden vi alle skal videre. De smukke skove og bygningerne der har dannet rammen om vores fantastiske år her.

Når vi tager afsted herfra på Studentervognen, så kører vi afsted med Herluf i rygsækken med alle de gode værdier, den faglige viden, de stærke venskaber – og alt det, vi har lært om livet, gennem de sidste tre år (eller for nogen: endnu flere).

Jeg håber at I vil rejse jer sammen med mig og råbe et Herlovianer-Hurra for Herlufsholm og Årgang 2025.

Herlufsholm og Årgang 25 Længe Leve.